

Inauguració: 17.09.2026, 18:00h | Exposició: 17.09 > 07.11.2026
+info: gallery@projectesd.com

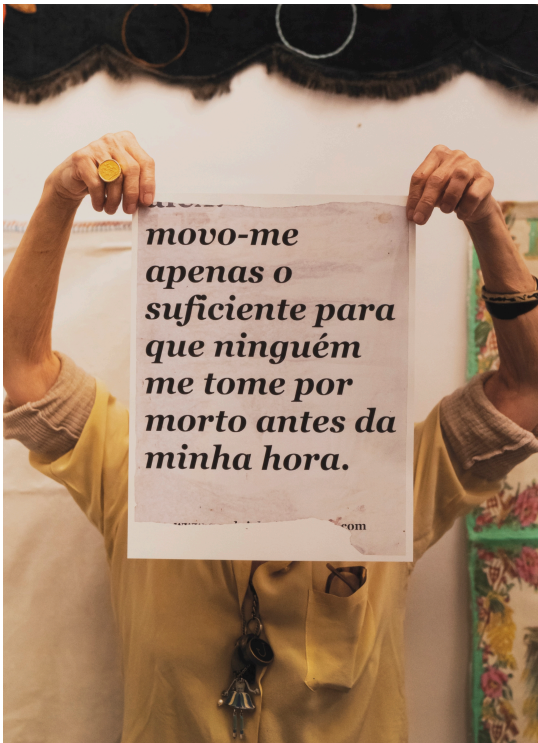
“Al món no hi ha lloc per a altres creacions.
Només existeix l'oportunitat de reintegració i continuïtat.
Tot allò que podria existir ja existeix. Res més no pot ser creat, sinó revelat.”
(Spinoza, citat per Clarice Lispector)

Ana Jotta (1946) i **Allen Ruppersberg** (1944) són dos artistes de la mateixa generació que comparteixen la passió per recopilar material de la cultura popular. Tots dos són apropiacionistes omnívors que reciclen i transformen elements de la més diversa procedència. Les referències a aquest material trobat constitueixen una constant en la seva obra. El llenguatge és un altre element recurrent en el treball de tots dos artistes.

El repertori singular d'Ana Jotta es compon d'objectes trobats (amb una predilecció per coses insignificants que han tingut vida pròpia), tota mena d'imatges (obres d'artistes il·lustres o d'autors de còmics reconeguts, il·lustracions de llibres infantils per pintar o imatges vernacles) i textos extrets de diverses fonts. Les seves eleccions no responen al principi d'indiferència estètica que Marcel Duchamp associava amb el “ready-made”; es regeixen invariablement per la identificació o l'afecte. Es pot afirmar, doncs, que aquestes eleccions manifesten una forma de sensibilitat i revelen el seu gust per elements molt diversos.¹

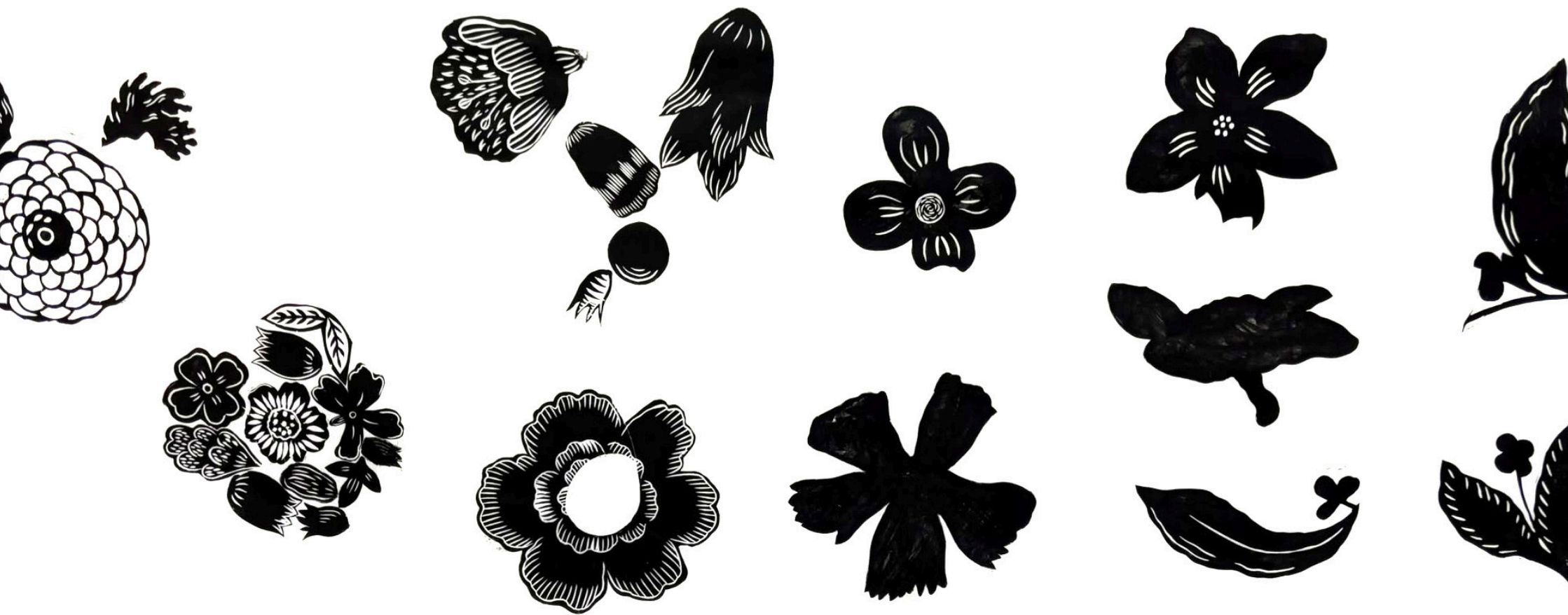
Allen Ruppersberg ha recorregut a les seves pròpies i extenses col·leccions de material efímer de la cultura popular nord-americana per crear obres que abracen des de dibuixos de llibres minuciosament detallats fins a collages i objectes elaborats amb materials molt diversos “Fes-ho servir tot”, va escriure a la seva obra de l'any 1984 *Fifty Helpful Hints on the Art of the Everyday* (*Cinquanta consells útils sobre l'art de la quotidianitat*); i, efectivament, en explorar la immensitat d'allò familiar, aborda aquesta cultura vernacle —sovint passada per alt— d'una manera commovedora, incisiva i sempre inesperada. Amb una barreja equilibrada d'esperit lúdic i seriositat, Ruppersberg ens recorda constantment aquells elements de la nostra memòria col·lectiva que corren el risc de caure en l'oblit.

L'exposició *O Jogo da Glória* (*El joc de l'Oca*) agafa el títol del dibuix mural de l'artista portuguesa Ana Jotta, creat específicament per a l'ocasió, que servirà de marc o nexe d'unió per presentar altres obres seves i del seu contemporani nord-americà Allen Ruppersberg. El dibuix ha estat molt present tant en la pràctica artística de Jotta com en la de Ruppersberg. Però més important que el mitjà del dibuix és el concepte de “dibuixar a partir de”: prendre, apropiar-se i extreure del món.

Ana Jotta *Finissage*, 2019 (esq.)
Impressió pigmentada sobre paper. Emmarcada: 81 × 72,3 × 3 cm. Ed. 2 + 4 AP
Allen Ruppersberg *Ready and Waiting*, 1973 (dta.)
Cartró, tinta i penjador de filferro

Ana Jotta *Black Pudding I*², 2025
Detall. Monotip. Tinta sobre paper japonès. 97 x 978,5 cm. Única

La mostra no es concep com un projecte col·laboratiu, sinó més aviat com un experiment visual —una mena de trencaclosques— en què les obres de tots dos artistes es combinen i s'entrellacen en un exercici per reunir dues veus que pensen l'art com una pràctica independent, aliena a les tendències i construïda sense distingir entre art i vida.

Allen Ruppersberg ha descrit en alguna ocasió les seves obres com a “escenes”. “En tota història hi ha un moment que requereix una escena determinada per continuar. Cada obra és una d'aquestes escenes”.³ Aquesta observació pot ser pertinent per desvetllar el propòsit de l'exposició. Així, a *O Jogo da Glória*, cada obra és només un fragment, o una acció parcial, part de dues obres singulars que s'integren en una narrativa molt més rica i complexa.

.....

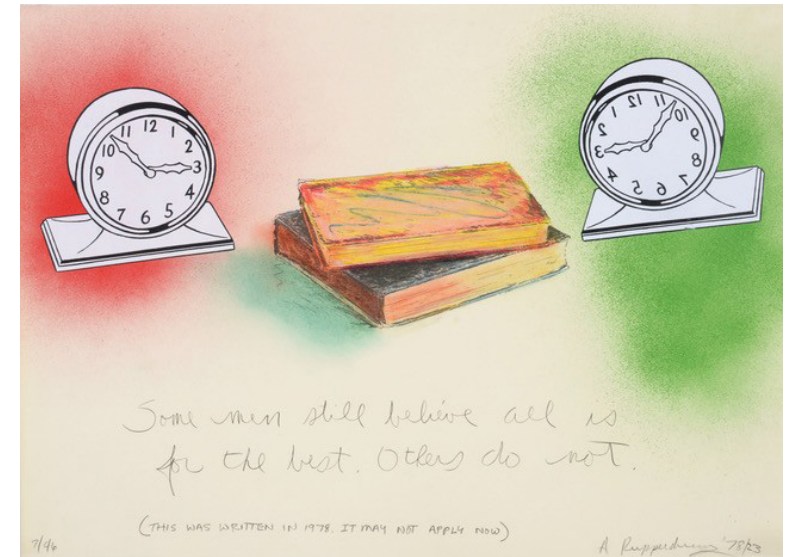
¹ Extracte del text de Miguel Wandschneider per a l'exposició d'Ana Jotta *Composição*, Kunsthalle Zürich, 2024.

² *Black Pudding I*, es va fer tallant gravats de l'artista Jorge Nesbitt que Ana Jotta va transformar en una nova obra, a través del "frottage".

³ A: *a likely story*. Text de Catherine Quéloz. Publicat a *Allen Ruppersberg Where's Al?*, p. 15. Le MAGASIN. Centre National d'Art Contemporain, 1996.

Ana Jotta (Lisboa, PT, 1946). Viu i treballa a Lisboa. Ana Jotta va estudiar en la Faculdade de Belas-Artes de Lisboa i en la École d'Architecture et d'Arts Visuels de l'Abbaye de la Cambre, a Brussel·les. En la dècada següent va treballar en teatre i cinema, com a actriu i escenògrafa. No va ser fins a la dècada de 1980 quan Jotta va començar a dedicar-se exclusivament a les arts visuals, destacant ràpidament en l'escena artística portuguesa. Ha rebut premis com el Gran Prémio Amadeo de Souza-Cardoso, Amarante (2023); Rosa Schapire Art Prize, Freunde der Hamburger Kunsthalle, Hamburg (2017); el Prémio AICA (2015) o el Grande Prémio EDP (2013). El seu treball ha estat objecte de grans retrospectives: *Rua Ana Jotta*, Museu de Serralves, Porto (2005); *A conclusão da precedente*, Culturgest Lisboa (2014); *Tu Re Li Re*, Centre d'art contemporain d'Ivry - le Crédac, Ivry-sur-Seine (2016) i més recentment les seves exposicions *Never the Less*, CCA Wattis Institute, San Francisco (2023); *Composição*, Kunsthalle Zürich (2024), i *On peut... On peut encore...*, WIELS, Brussel·les (2024).

Allen Ruppersberg (Cleveland, USA, 1944). Viu i treballa a Los Angeles. Ruppersberg es va traslladar a Los Angeles en 1962 per a estudiar en el Chouinard Art Institute (avui CalArts), amb la intenció inicial de convertir-se en il·lustrador. En 1969, dos anys després d'obtenir la seva llicenciatura en Belles Arts, va organitzar la seva primera exposició individual, un acte conceptual de desubicació titulat *Location Piece*. Els visitants que esperaven trobar l'obra de l'artista a la Galeria Eugénia Butler van ser redirigits a una oficina llogada en una altra direcció, on havia instal·lat un muntatge de miscel·lània de cultura pop. Aquest mateix any, Ruppersberg va participar en l'emblemàtica exposició de Harald Szeemann, *Live in Your Head: When Attitudes Become Form*, en la Kunsthalle de Berna. Des de llavors ha estat protagonista de més de 60 exposicions individuals i ha participat en nombroses exposicions col·lectives.

Allen Ruppersberg *Untitled (Some men still believe...)*, 1978-2023 (sup.) | *Old Work New Work*, 1978-2023 (inf.)
Collages. Tècnica mixta. c-u: ca. 54 x 74 cm

PROJECTESD
T +34 934 881 360
WWW.PROJECTESD.COM
PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1
08008 BARCELONA

Tudo que faço ou não faço
Outros fizeram assim
Tudo que faço ou não faço
Outros fizeram assim
Daí este meu cansaço
De sentir que quando faço
Não é feito só por mim

(Amália, “Cansaço”, c.1950)

